

Θέλω νὰ γίνω τηλεόραση

Ἡ δασκάλα ζήτησε ἀπό τὰ παιδιά νὰ γράφουν ἔκθεση μὲ θέμα: «Τί θὰ ζητοῦσα ἀπό τὸν Θεό».

Ἕνας μαθητῆς ἔγραψε: «Θεέ μου, ἀπόψε σοῦ ζητάω κάτι πὸ τὸ θέλω πάρα πολύ. Θέλω νὰ μὲ κάνεις τηλεόραση! Θέλω νὰ πάρω τὴ θέση τῆς τηλεόρασης πὸ εἶναι στὸ σπίτι μου. Νὰ ἔχω τὸ δικό μου χῶρο. Νὰ ἔχω τὴν οἰκογένειά μου γύρω ἀπὸ ἐμένα. Νὰ μὲ παίρνουν στὰ σοβαρὰ ὅταν μιλάω. Θέλω νὰ εἶμαι τὸ κέντρο τῆς προσοχῆς καὶ νὰ μὲ ἀκοῦνε οἱ ἄλλοι χωρὶς διακοπὲς ἢ ἐρωτήσεις. Θέλω νὰ ἔχω τὴν ἴδια φροντίδα πὸ ἔχει ἡ τηλεόραση ὅταν δὲν λειτουργεῖ. Ὅταν εἶμαι τηλεόραση, θᾶχω τὴν παρέα τοῦ πατέρα μου ὅταν ἔρχεται σπίτι ἀπὸ τὴ δουλειά, ἀκόμα κι ἂν εἶναι κουρασμένος. Καὶ θέλω τὴ μαμά μου νὰ μὲ θέλει ὅταν εἶναι λυπημένη καὶ στενοχωρημένη, ἀντὶ νὰ μὲ ἀγνοεῖ... Θέλω τ' ἀδέλφια μου νὰ μαλώνουν γιὰ τὸ ποιὸς θὰ περνᾷ ὧρες μαζί μου.

Θέλω νὰ νοιώθω ὅτι ἡ οἰκογένειά μου ἀφήνει τὰ πάντα στὴν ἄκρη, πότε - πότε, μόνο γιὰ νὰ περάσει λίγο χρόνο μὲ μένα. Καὶ τὸ τελευταῖο, κάνε με ἔτσι ὥστε νὰ τοὺς κάνω ὄλους εὐτυχισμένους καὶ χαρούμενους.

Θεέ μου, δε ζητάω πολλά. Θέλω μόνο νὰ γίνω σὰν μιὰ τηλεόραση!»

Τὴ δασκάλα πὸ τὴν διάβασε (καθὼς βαθμολογοῦσε) τὴν ἔκανε νὰ κλάψει.

Ὁ σύζυγός της πὸ μὴν εἶχε μπεῖ στὸ σπίτι, τὴ ρώτησε: «τί συμβαίνει;» Αὐτὴ ἀπάντησε: «Διάβασε αὐτὴ τὴν ἔκθεση· τὴν ἔχει γράφει ἕνας μαθητῆς μου».

Ὁ σύζυγος εἶπε: «Τὸ καημένο τὸ παιδί. Τὶ ἀδιάφοροι γονεῖς εἶναι αὐτοί!»

Τότε αὐτὴ τὸν κοίταξε καὶ εἶπε: «Αὐτὴ ἡ ἔκθεση εἶναι τοῦ γιοῦ μας!..»

ΑΓΙΑ ΖΩΝΗ

ΤΕΥΧΟΣ 37

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΑΣ ΖΩΝΗΣ ΠΑΤΗΣΙΩΝ

12 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2017

Τὸ κατάντημα τῆς ἁμαρτίας

π. Ἰωὴλ Γιαννακόπουλου

Χαρακτηριστικὸν παράδειγμα καταντήματος, εἰς τὸ ὁποῖον ὁδηγεῖ ἡ ἁμαρτία, εἶναι τὸ ἐξῆς:

Ὁ Μεγάλος ζωγράφος Λεονάρδος Ντὰ Βίντσι προκειμένου νὰ ζωγραφίσῃ τὸν Μυστικὸν Δεῖπνον ἐκοπίασε πολὺ νὰ εὔρη τὰ κατάλληλα πρόσωπα κυρίως διὰ τὸν Χριστὸν καὶ τὸν Ἰούδα.

Κάποτε εἰς μίαν ἐπίσημον λειτουργίαν τὸ βλέμμα του ἐσταμάτησε εἰς ἕνα νεαρὸν φάλτην, ὁ ὁποῖος εἶχε φυσιογνωμίαν ἀπλῆ καὶ ἀγνή. Τὸ πρόσωπον τοῦ Χριστοῦ εἶχεν εὔρεθῆ. Ὄνομάζετο Πέτρος Μπαντινέλλι. Ὁ περίφημος πίναξ τοῦ Μυστικοῦ Δείπνου κατεσκευάσθη μὲ πρότυπον διὰ τὸ πρόσωπον τοῦ Χριστοῦ τὸν Πέτρον Μπαντινέλλι.

Ἐπρεπεν ὁμως νὰ εὔρεθῆ καὶ τὸ κατάλληλον πρόσωπον διὰ τὸν Ἰούδα. Περιμένει ἐπὶ 10 ἔτη νὰ εὔρη τὸ κατάλληλον πρόσωπον. Τέλος ἕνα πρωὶ συναντᾷ εἰς μίαν γωνίαν μίας πλατείας ἕνα μέθυσον, ὁ ὁποῖος ἐζητιάνευε. Τὸ πρόσωπόν του χαλασμένο ἀπὸ τὸ κρασί καὶ τὴν ἀκολασίαν ἔκανε εἰς τὸν ζωγράφον μεγάλην ἐντύπωσιν. Εὔρηκε τὸ πρόσωπον διὰ τὸν Ἰούδα. Ζητεῖ τὸ ὄνομά του. Μὲ φωνὴ βραχνὴ καὶ τρεμουλιαστὴ ἀπαντᾷ. Πέτρος Μπαντινέλλι.

Ὁ Λεονάρδος ἐξεπλάγη, διότι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἐχρησίμευεν ὡς μοντέλλο διὰ τὸν Χριστὸν, λόγῳ τῆς ἁμαρτίας χρησιμεύει ὡς μοντέλλο διὰ τὸν Ἰούδα. Ποῖον τὸ κατάντημα τῆς ἁμαρτίας! Εὐτυχῶς ὁμως ὑπάρχει ἡ Μετάνοια.

Γιὰ τὸ μάθημα τῶν θρησκευτικῶν

Ἁγίου Νικολάου Βελιμίροβιτς

Σ' ἓναν καθηγητὴ...

Θυμώνετε μὲ κάποιους φίλους σας, οἱ ὅποιοι δυσαρεστοῦνται μὲ τὸ μάθημα τῶν θρησκευτικῶν στὰ σχολεῖα. Ἐχετε δίκαιο. Ὁ θυμὸς σας εἶναι δίκαιος θυμὸς. Τέτοιος θυμὸς ἔχει ἀξία μπροστὰ στὸν Θεό. Ὅμως δὲν ὠφελεῖ μόνο ὁ θυμὸς, οὔτε μόνον ἡ πειθὴ. Πρέπει καὶ νὰ προσεύχεσθε γιὰ ἐκείνους, οἱ ὅποιοι κατὰ τὴν ἀφροσύνη τους ξεσηκώνονται ἐναντίον τοῦ νόμου τοῦ Θεοῦ στὰ σχολεῖα. Νὰ τοὺς ἀνοίξει ὁ Θεὸς τὰ μάτια, ὥστε νὰ δοῦν ὅτι κόβουν τὸ κλαδὶ πάνω στὸ ὅποιο κáθονται. Διότι ὅλη ἡ διαπαιδαγῶγηση τῆς χριστιανικῆς νεολαίας βασίζεται πάνω στὸν ἀταλάντευτο βράχο τῆς ἐπιστήμης τοῦ Χριστοῦ. Σ' ἐκεῖνον βασιστήκαμε καθ' ὅλη τὴ χιλιετία τῆς βαπτισμένης ιστορίας μας, σ' ἐκεῖνον πρέπει νὰ βασιστοῦμε καὶ σήμερα καὶ αὔριο καὶ εἰς τοὺς αἰῶνες.

Τέτοια διαπαιδαγῶγηση δὲν μᾶς ντρόπιασε στὸ παρελθόν, δὲν θὰ τὸ κάνει οὔτε στὸ μέλλον. Μᾶς ἔδωσε ἄνθρώπους πρώτης τάξεως, οἱ ὅποιοι εἶναι τὸ κόσμημα τῆς ιστορίας μας, ὅπως εἶναι τὰ

ἀστέρια κόσμημα τοῦ οὐράνιου θόλου. Καὶ μᾶς ἔδωσε πελώριο ἀριθμὸ τέτοιων ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, ἀστεριῶν στὸν θόλο τῆς λαϊκῆς ιστορίας μας. Καὶ τί ἄλλο μπορεῖ νὰ εἶναι στόχος στὴ διαπαιδαγῶγηση παρὰ νὰ δώσει ἄνθρώπους πραγματικούς;

Ἡ ἐπιστήμη τῆς παιδαγωγίας καὶ σὲ μᾶς καὶ σ' ὄλους τοὺς βαπτισμένους λαοὺς ἀπαραίτητα πρέπει νὰ συμβαδίζει μὲ τὴν ἐπιστήμη τοῦ Χριστοῦ. Ἐὰν ἡ διαπαιδαγῶγηση χωριστεῖ ἀπὸ τὴν ἐπιστήμη τοῦ Χριστοῦ, δὲν χάνεται ἡ ἐπιστήμη τοῦ Χριστοῦ, ἀλλὰ χάνεται ἡ διαπαιδαγῶγηση, καὶ χάνονται οἱ πραγματικοὶ ἄνθρωποι.

Ἐὰν ὁμως χαθεῖ ἡ διαπαιδαγῶγηση στὸ σχολεῖο, τὸ σχολεῖο γίνεται ἐπικίνδuno γιὰ τοὺς ἄνθρώπους καὶ γιὰ τοὺς λαοὺς. Διότι ὁ ἄνθρωπος ἐκπαιδευμένος μὲν, ἀλλὰ χωρὶς χαρακτήρα, εἶναι πολὺ πιὸ ἐπικίνδunos γιὰ τὸν ἑαυτό του καὶ γιὰ τοὺς ἄλλους, ἀπ' ὅ,τι ὁ ἄνθρωπος ἀπαίδευτος καὶ χωρὶς χαρακτήρα. Ὁ δεύτερος εἶναι χωρὶς χαρακτήρα κατ' ἀδυναμία, ἐνῶ ὁ πρῶτος κατὰ τὴν πίστη. Ἡ σχισμὴ στὴν πίστη ἐνὸς

ἀνθρώπου προκαλεῖ ἀναπόφευκτα καὶ τὴ σχισμὴ στὸν χαρακτήρα.

Τοῦτο τὸ μαρτυρεῖ τόσο ἡ βιβλικὴ ἱστορία ὅσο καὶ ἡ γενικὴ ἱστορία, τῶν βαπτισμένων λαῶν. Ὅποιος βασιλιάς τοῦ Ἰσραὴλ ἀπομακρυνόταν ἀπὸ τὸν Θεό, ἀπομακρυνόταν καὶ ἀπὸ τὸ ἦθος. Διότι, ἡ πίστη εἶναι δεμένη μὲ τὴν ἠθικὴ, ὅπως ἓνα ποτάμι εἶναι δεμένο μὲ τὴν πηγὴ του, καὶ τὸ φῶς μὲ ἥλιο. «Ἐγὼ εἰμὶ ἡ ὁδὸς» (Ἰωάν. 14, 6), εἶπε ὁ Χριστός, καί: «Σὺ ἂν ἤτησας αὐτόν, καὶ ἔδωκεν ἂν σοι ὕδωρ ζῶν» (Ἰωάν. 4, 10), καί: «Ἐγὼ εἰμὶ τὸ φῶς τοῦ κόσμου» (Ἰωάν. 8, 12). Ποῦ θὰ πᾶμε τὰ παιδιὰ ἔξω ἀπὸ αὐτὴν τὴν Ὁδὸ, παρὰ μόνο στὴν κατάρρευση; Μὲ τί θὰ ποτίσουμε τὶς διφασμένες τοὺς ψυχές; Μὲ τὴ γήινη λάσπη, ποὺ πίνουν καὶ τὰ βόδια, ἢ μὲ τὸ ζωοφόρο ὕδωρ; Μὲ τί θὰ τὰ φωτίσουμε; Μόνο μὲ τὶς ἀπατηλὲς ἀκτίνες ἢ μὲ τὸ Φῶς Του;

Ἀλλὰ, λένε, τὰ θρησκευτικὰ δὲν εἶναι γιὰ τὴ δικὴ μας μοντέρνα ἐποχὴ. Δὲν ξέρω· τὸ μόνο ποὺ βλέπω, εἶναι ὅτι καὶ στὴ δικὴ

Μιὰ φιλικὴ γωνιὰ στὸ διαδίκτυο

www.agiazoni.gr

μοιραστεῖτε τὴν μαζὶ μας

μας μοντέρνα ἐποχὴ κάλλιστοι ἄνθρωποι εἶναι ἐκεῖνοι ποὺ κρατιοῦνται ἀπὸ τὴν πίστη τοῦ Θεοῦ καὶ τὸν νόμο Του. Οὔτε ξέρω ποιὰ ἄλλη ἐπιστήμη θὰ μπορούσε νὰ ἀντικαταστήσει τὴν ἐπιστήμη τοῦ Χριστοῦ στὴ διαπαιδαγῶγηση τῆς νεολαίας. Ἴδού, δὲν ὑπάρχει καμία ἄλλη ἐπιστήμη γιὰ τὸν ἄνθρωπο, γιὰ τὸ νόημα τῆς ἀνθρώπινης ζωῆς καὶ γιὰ τὸ πῶς πρέπει νὰ εἶναι ὁ πραγματικὸς ἄνθρωπος, ἐκτὸς ἀπὸ τὴ θρησκευτικὴ ἐπιστήμη.

Κι ἔτσι, κανένας δὲν μπορεῖ νὰ τοποθετήσει ἄλλο θεμέλιο διαπαιδαγῶγησης, οὔτε στὴν ἐποχὴ μας οὔτε χιλιάδες χρόνια ὕστερα ἀπὸ μᾶς, πέρα ἀπὸ Ἐκεῖνον, ποὺ εἶναι τὸ ζωντανὸ θεμέλιο, τὸ ὅποιο τοποθέτησε ὁ Ἰδιος, λέγοντας: «ὅτι χωρὶς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδὲν» (Ἰωάν. 15, 5).

Εἰρήνη σὲ σᾶς καὶ εὐλογία ἀπὸ τὸν Θεὸ.

“ΑΓΙΑ ΖΩΝΗ”

Περιοδικὴ ἔκδοση *Ι.Ν. Αγ. Ζώνης*
ΙΕΡΑΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΘΗΝΩΝ

Ἐκδότης: *Ι.Ν. Αγ. Ζώνης* · www.agiazoni.gr
Υπεύθυνος: Ἀρχιμ. Ἀνθιμος Ἡλιόπουλος

Ἁγίας Ζώνης 27Α,
Ἀθήνα 11352 · τηλ.: 210 8674250

12 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2017

Ἀριθ. Φυλ. 37

Διανέμεται δωρεάν · Εἰσφορὲς δεκτές